

Micha Muis is van plan een geweldig feest te geven, een heus appelfestijn. Tot hij erachter komt dat iemand alle appels van de boom heeft gehaald. Sam Slaapmuis heeft de appels geplukt en wil ze met niemand delen. Iedereen is verdrietig en boos. Hoe kunnen ze dit oplossen? Natuurlijk, ze kunnen Sam laten zien hoe leuk het is om te delen!

Een Vier Windstreken Prentenboek

Tharlet – Weninger

Delen is leuk!

De Vier Windstreken

Delen is leuk!

Brigitte Weninger
Eve Tharlet

De Vier Windstreken

Bezoek ons op internet: www.vierwindstreken.com. Hier kunt u zich aanmelden voor onze nieuwsbrief en alle boeken en aanverwante artikelen vinden die leverbaar zijn.

Nederlandse tekst van Frédérique Deventer

Oorspronkelijke titel: *Teilen macht Spaß*

© 2012 De Vier Windstreken, Rijswijk, voor de Nederlandse uitgave

© 2011 Michael Neugebauer Publishing Ltd, Hong Kong

© 2011 Tekst: Brigitte Weninger

© 2011 Illustraties: Eve Tharlet

Alle rechten voorbehouden. Gedrukt in China

NUR 273, 274 / ISBN 978 90 5116 241 7

Niets uit deze uitgave mag worden veelevoudigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, microfilm of op welke andere wijze dan ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Delen is leuk!

Tekst van Brigitte Weninger
met illustraties van Eve Tharlet

De Vier Windstreken

Eindelijk, de appels zijn rijp! Micha Muis is ontzettend blij en kladdert iets op een groot stuk karton.

“Wat ben je aan het doen?” vraagt Erik Egel.

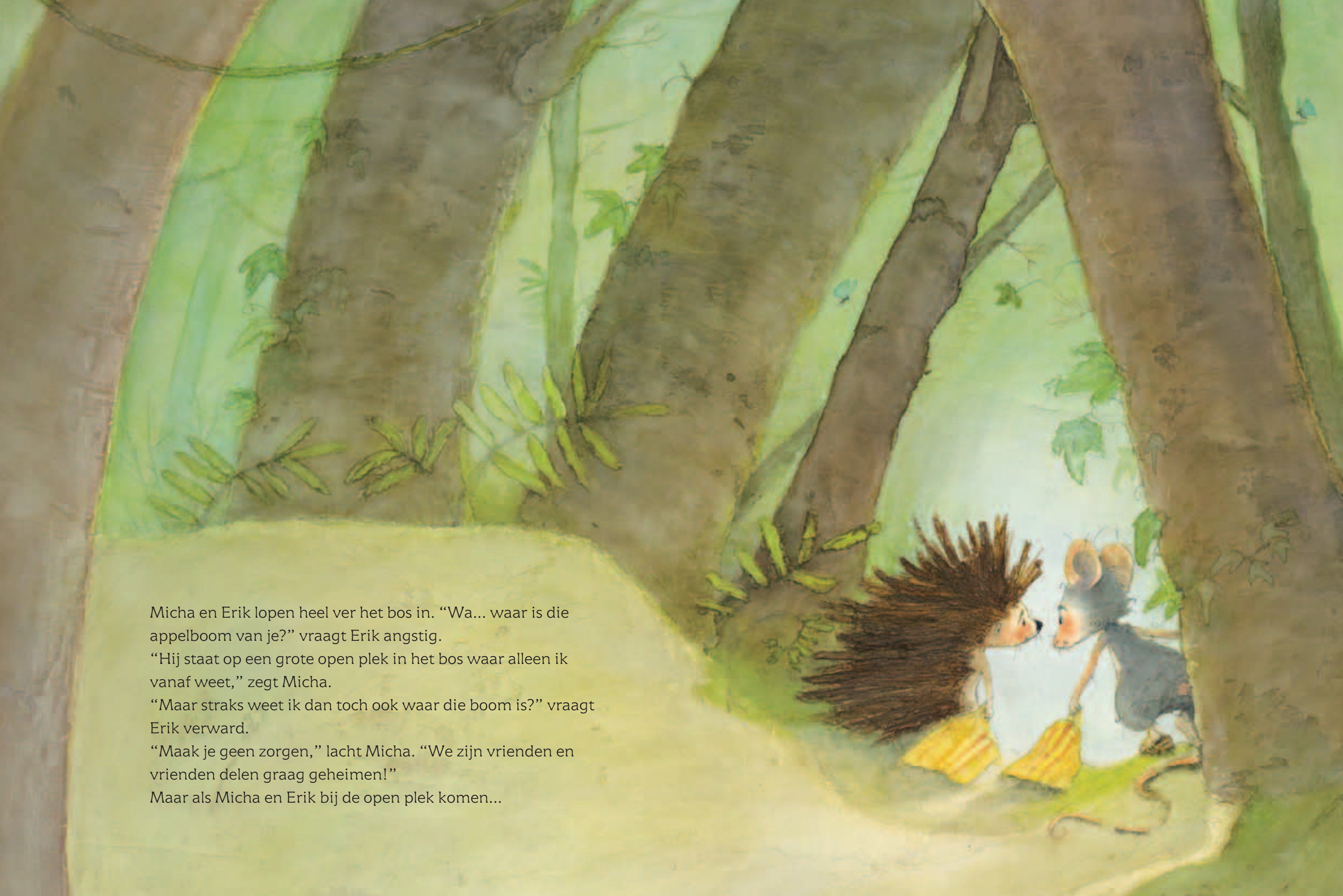
“Ik maak een uitnodiging voor al onze vrienden,” antwoordt Micha.

“Kom vanavond naar Micha voor een appelfestijn,” leest de kleine muis voor. “Nu hoef ik alleen nog de appels te plukken, maar door mijn ene korte pootje struikel ik snel. Wil je me helpen?”

“Natuurlijk!” roept Erik enthousiast.

Micha haalt twee stevige tassen en samen gaan ze op weg.

An illustration of a hedgehog and a mouse in a forest. The hedgehog is on the left, facing right, with its spines raised. The mouse is on the right, facing left, with its tail curled. They are both holding yellow and orange striped umbrellas. The background shows a forest with large tree trunks and green foliage. The scene is lit with a soft, yellowish light, suggesting a misty or overcast day.

Micha en Erik lopen heel ver het bos in. “Wa... waar is die appelboom van je?” vraagt Erik angstig.

“Hij staat op een grote open plek in het bos waar alleen ik vanaf weet,” zegt Micha.

“Maar straks weet ik dan toch ook waar die boom is?” vraagt Erik verward.

“Maak je geen zorgen,” lacht Micha. “We zijn vrienden en vrienden delen graag geheimen!”

Maar als Micha en Erik bij de open plek komen...

... hangt er geen enkele appel meer aan de boom!
Micha kijkt omhoog naar de lege takken. “Ik begrijp er niks van,” zegt hij.
“Eergisteren zaten alle takken nog vol met grote, ronde, rode appels!”
“Tja, dan moet er in de tussentijd iemand hier geweest zijn die ze allemaal geplukt heeft,” zucht Erik. “Laten we teruggaan, Micha. We moeten iedereen laten weten dat het appelfeest niet meer doorgaat.”
Verdrietig verlaten de vrienden de open plek en lopen naar het huis van Sam Slaapmuis.

Wanneer ze bij het holletje van Sam aankomen zegt Erik:

“Kijk, Micha, daar zijn onze appels!”

Micha, die altijd zo vrolijk is, wordt nu heel erg boos. “Hé, heb jij soms alle appels van de boom op de open plek geplukt?”

“Ja,” knikt Sam trots. “Ze waren heel erg zwaar.”

“En wat ga je dan nu met al die appels doen?” wil Erik weten.

“Opeten natuurlijk,” antwoordt Sam.

“Helemaal al... alleen?” stamelt Erik.

“Natuurlijk. Ik heb ze immers ook helemaal alleen geplukt,” zegt Sam.

“Nou, fantástisch,” zegt Micha boos. “Dan kun je voortaan ook helemaal alleen spelletjes doen. We willen niet bevriend zijn met iemand zoals jij!”

Micha Muis hinkt weg met Erik aan zijn zijde. “Hij is niet eens van plan ze te delen...” blijft Micha mompelen en er klinkt een snik in zijn stem.

Eenmaal thuis trekt Micha de uitnodiging van de boom af en zegt tegen Erik: “Zeg maar tegen de anderen dat het appelfestijn niet doorgaat. Ik wil nu graag even alleen zijn, dus ik ga!” Micha trekt de deur achter zich dicht en Erik rent meteen naar Maaïke toe.

“O, wat gemeen zeg!” zegt Maaïke Mol boos.
“En hoe moet dat nu met ons geweldige feest?”
“Dat gaat niet door. Zonder appels geen festijn,” zucht het egeltje.
“Nee!” roept Maaïke uit. “We kunnen een ander feest geven.
Een... een... een pannenkoekenfeest! Ja, dat is een goed idee. Gisteren heb ik tarwe geplukt en daar bloem van gemalen. Ik zou het hartstikke leuk vinden die bloem met iedereen te delen!”
Ze haalt een zak bloem uit de kast en loopt samen met Erik naar de vijver.

Kasper Kikker is druk bezig zijn sprongen te oefenen. Zijn gehoor is niet zo goed, dus roept Erik heel hard: “Kasper! Het appelfestijn gaat niet door omdat Sam alle appels voor zichzelf heeft geplukt. Maar Maaike wil haar bloem met ons delen, dus houden we nu een pannenkoekenfeest. Kom jij ook?”

“Kwaaaak,” antwoordt de kikker. “En-Kasper-deelt-ook!”
Hij pakt een kan water waar een abrikoos in drijft.

“Wat is dat?” vraagt Erik. “Eén abrikoos voor vijf gasten?” Maar dan bereikt de zoete geur van abrikoos zijn neusgaten. “Hé, dit ruikt naar echte abrikozenlimonade!”

“Mmm, mmm!” knikt Kasper, en ze gaan op weg naar Maarten Merel.

Maarten is behoorlijk boos als zijn vrienden vertellen over Sam en de heerlijke appels. “Een boom uit het bos is van iedereen! Je kunt niet zomaar al het fruit voor jezelf houden. Arme Micha, waar is hij nu?”

“Thuis,” zegt Erik. “Hij weet nog niets van het pannenkoekenfeest.”

“Wat zal het dan een verrassing zijn!” roept Maarten. “Hup, ik vul wel even een emmer met wormen en...”

“BAH!” gilt Maaïke. “Ik lust helemaal geen wormen op mijn pannenkoek!”

“Ze zijn ook niet voor ons, gekkie,” lacht Maarten. “De wormen zijn voor de kippen. Ik kan ze ruilen tegen een paar eieren!”

Wanneer de groep vrienden bij Micha's huis aankomt, staat daar al iemand voor de deur. "Sam, jij hebberige muis!" tjrpt Maarten boos. "Wat doe JIJ hier?" "Het spijt me, ik weet ook niet waarom ik het deed," zegt Sam. "Willen jullie de appels nog steeds hebben? Het is helemaal niet leuk om alleen te eten en alleen te spelen." "Dankjewel, Sam," zegt Micha. "Het ziet er naar uit dat we toch een appelfestijn kunnen houden."

"Maar we hebben nu al alle spullen voor een pannenkoekenfeest," zegt Maaïke sip.

"Dan moeten we maar een appelpannenkoekenfeest houden," lacht Sam. "Micha heeft vast en zeker wel een grote pan en wat boter."

“Hé, waar is Erik gebleven?” vraagt Micha. Hij vindt het egeltje opgerold onder een bosje.

“Iedereen heeft ie... ie... iets gevonden om te delen,” snikt Erik, “be... be... behalve ik!”

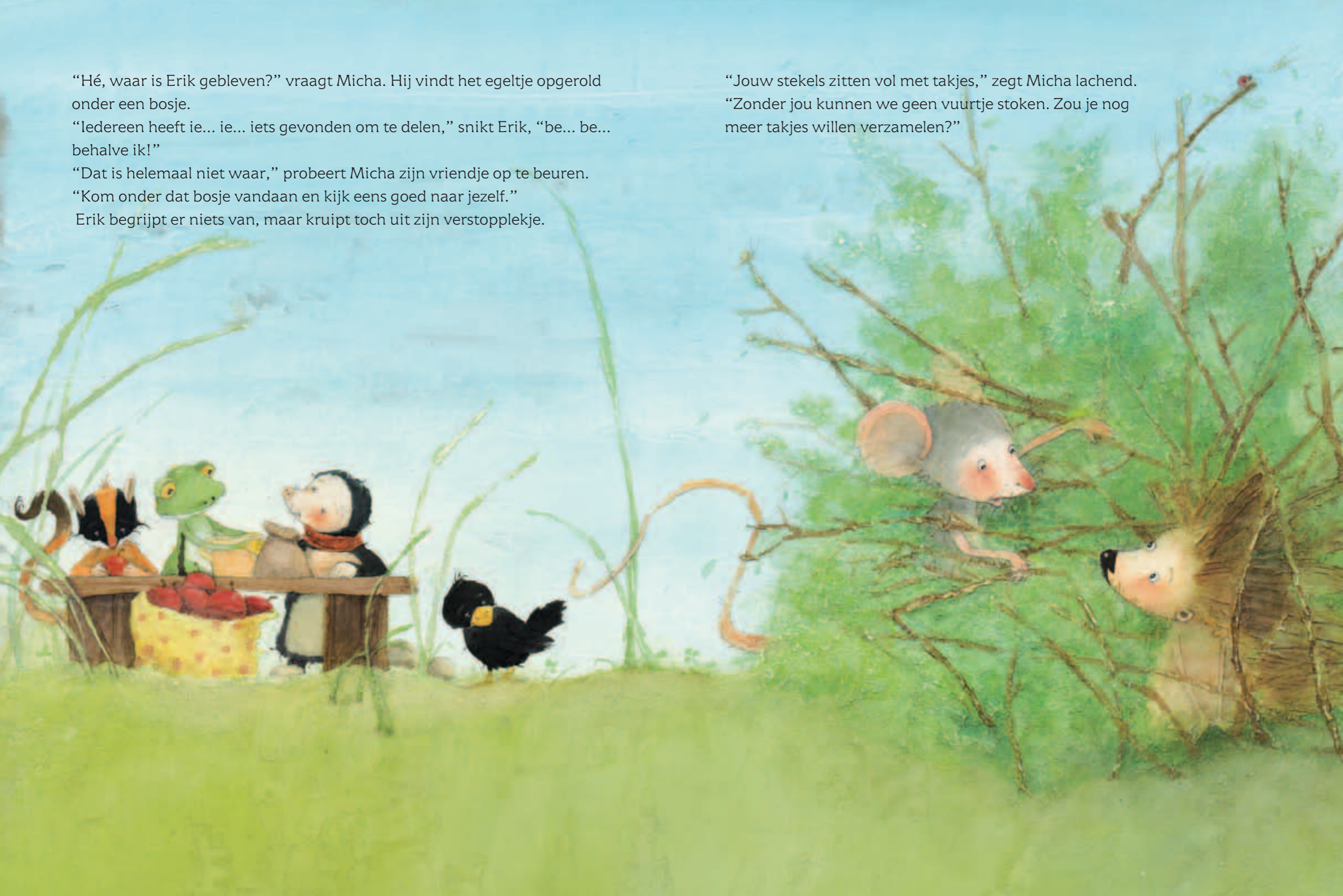
“Dat is helemaal niet waar,” probeert Micha zijn vriendje op te beuren.

“Kom onder dat bosje vandaan en kijk eens goed naar jezelf.”

Erik begrijpt er niets van, maar kruipt toch uit zijn verstopplekje.

“Jouw stekels zitten vol met takjes,” zegt Micha lachend.

“Zonder jou kunnen we geen vuurtje stoken. Zou je nog meer takjes willen verzamelen?”

Al snel zijn de zes vrienden druk bezig met de voorbereidingen. Maaïke en Kasper roeren door het beslag, Maarten en Erik zorgen voor het vuur, Sam snijdt de appels in dunne plakjes en Micha bakt een enorme pannenkoek. Terwijl hij aan het bakken is, zingt hij:

*“Delen, delen, maakt iedereen blij.
Als we allemaal delen is er genoeg,
genoeg voor jou en genoeg voor mij.
La la la la...”*

“Klaar!” roept Micha. “Nu alleen nog iets heel speciaals toevoegen...”

Micha sprenkelt heel voorzichtig iets wits over de pannenkoek en deelt deze vervolgens in zes even grote stukken.

“Wat is dat?” vraagt Erik nieuwsgierig.

“Dat is vriendschapspoeder,” zegt Micha met een knipoog. “Met vriendschapspoeder smaakt alles wat we eten nóg lekkerder.”

Daarna is het stil totdat de vrienden de pannenkoek tot het laatste kruimeltje hebben opgegeten. Alleen Sam zingt nog zachtjes in zichzelf:

*“Delen, delen, maakt iedereen blij.
Als we allemaal delen is er genoeg,
genoeg voor jou en genoeg voor mij.
La la la la...”*

Hoe maken de vrienden een lekker dikke appelpannenkoek?

- * Maarten Merel klopt 3 verse kippeneieren in een beslagkom.
- * Kasper Kikker doet er 10 eetlepels koud water bij (ongeveer 125 ml).
- * Micha Muis klopt net zo lang tot hij 10 keer het liedje over delen heeft gezongen:
*“Delen, delen, maakt iedereen blij.
Als we allemaal delen is er genoeg,
genoeg voor jou en genoeg voor mij.”*
Dan is het eimengsel goed schuimig.
- * Maaïke Mol zeft er 10 eetlepels bloem (ongeveer 80 gram) door en voegt 1 eetlepel suiker en een beetje zout toe. Micha roert alles voorzichtig om tot het meel helemaal is opgenomen in het eimengsel. Hij durft niet snel te roeren, omdat er anders belletjes in het beslag komen!
- * Sam Slaapmuis wast 1 appel, schilt deze en haalt het klokhuis eruit. Dan snijdt hij de appel in dunne plakjes.
- * Erik Egel zet de grote koekenpan op het gasfornuis en laat op een hoog vuur 2 à 3 eetlepels boter (niet minder!) smelten.
- * Voorzichtig giet Micha het pannenkoekenbeslag in de pan, verdeelt de appelschijfjes erover en doet het deksel erop. Erik draait het vuur wat lager.

- * Dan lezen de zes vrienden het prentenboek *Delen is leuk!* nog eens. Maar alleen lezen, geen dingen tussendoor doen, anders brandt de pannenkoek aan!
- * Na 5-7 minuten tilt Micha het deksel op. De bovenkant mag niet meer vloeibaar zijn. Anders moeten de vrienden nog even wachten.
- * Micha laat de halfgare pannenkoek op een bord glijden. Erik laat nog eens 2 eetlepels boter smelten in de pan, draait de pannenkoek om, doet hem weer in de pan en het deksel erop. De pannenkoek is klaar als hij lichtbruin is, precies als Erik tien keer (3 minuten) het liedje over delen heeft gezongen.
- * Nu legt Micha de appelpannenkoek op het bord, strooit er veel ‘vriendschapspoeder’ over (sommigen noemen dit poedersuiker) en deelt hem met een mes in zes even grote stukken.

Er is – vreemd genoeg – altijd voldoende voor alle vrienden, maar het kan zijn dat ze toch nog meer pannenkoeken moeten bakken...

Eet smakelijk!